

(Se suspén la sessió a les 15 hores i 16 minuts)
(Es reprén la sessió a les 17 hores i 5 minuts)

Preguntes

El senyor president:

Senyories, anem a reprendre el nostre treball.

Es reprén la sessió. (El president colpeja amb la maceta)

Donem la benvinguda a l'honorable conseller d'educació, cultura i esport.

I en som poquets, però bons.

Senyories, pregunta número 1.654, que formula la diputada Beatriz Gascó a l'honorable conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, *conseller*.

Mire, señor Marzà, más de cien personas denunciaron irregularidades durante el concurso-oposición a maestro que se celebró el pasado verano. Y me gustaría saber qué medidas ha tomado la *consellería* para averiguar y solucionar las cuestiones que estas personas han denunciado.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, també, senyora diputada, per la seua pregunta.

Com no pot ser d'una altra manera, des de la conselleria estem contestant a tots els recursos que s'han anat presentant. Estem demanant als tribunals els respectius informes i, evidentment, estem donant resposta a allò que s'ha anat preguntant i que s'ha anat demanant. Sobretot, perquè amb les dades de què nosaltres disposem, tenim claríssim que ha

funcionat i que són unes oposicions..., dins de la dificultat que és, evidentment, cada any convocar unes oposicions en què hi ha opositors que no n'estan d'acord. Doncs, és normal que hi haja opositors que no estiguen d'acord amb la seua nota, presenten recurs, nosaltres responem a eixe recurs demanat l'informe al tribunal perquè ens diga què és el que va passar i com va funcionar la prova, el procediment, en eixe cas, i nosaltres li ho contestem a l'opositor.

El que sí que no entrem, evidentment, és a qüestionar la nota que ha decidit el tribunal, entre altres qüestions perquè confiem plenament que un funcionari públic, com és una persona que està en el tribunal, doncs, haja donat resposta i haja avaluat d'acord amb els criteris adequats.

I, per tant, això és el que estem fent amb total normalitat, com després li podré explicar amb les xifres d'aprovat i les xifres de persones que s'hi van presentar, que responen, clarament, a un procés de normalitat dins d'eixos recursos que s'han de contestar en qualsevol oposició que es fa.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La senyora Gascó Enríquez:

Conseller, la verdad es que es curioso escucharlo a usted y ver que fueron tan sumamente diligentes en sus actuaciones y, sin embargo, las personas que han denunciado las irregularidades se vieron obligadas a interponer un contencioso administrativo precisamente por la pasividad de la administración, porque ustedes no contestaron sus recursos de alzada y, en la mayoría de ocasiones, optaron por el silencio administrativo.

Mire, ustedes no hicieron ni caso ni a las quejas ni a las reclamaciones ni a las reiteradas denuncias de personas que detectaron irregularidades en la oposición, señor *conseller*.

Y me gustaría hablarle de la indefensión que sintieron algunas de estas personas cuando, por ejemplo, vieron que en la elección de los tribunales, en algunas ocasiones, la especialidad de los tribunales no estaba hecha en torno a la materia de que se iba a examinar esa persona. Por lo tanto, causaba unos perjuicios enormes.

O, por ejemplo, que hubiera diferencias entre el supuesto de castellano y en valenciano. En el caso del castellano, evidentemente, en el comentario de texto se habían olvidado – seguro que fue una casualidad– algunas líneas y las personas que eligieron la opción del castellano, evidentemente, sufrieron un grave perjuicio.

Pero, señor Marzà, lo que le voy a decir ahora no son sospechas, van a ser hechos probados, pruebas que tienen los opositores. Me gustaría que me contestara a lo que han denunciado los opositores, puesto que con ellos no ha querido reunirse, no ha querido dar la cara. Contésteme a mí esta tarde, por favor. Porque usted es el responsable de

la convocatoria, usted es el que tomaba las decisiones y, por eso, quiero que me conteste por qué, en algunos tribunales, determinados opositores pudieron ver sus calificaciones y otras personas suspendidas no pudieron tener esta opción.

¿Sabe que hay testimonios de opositores, existen las grabaciones de personas que se sorprendían de su sobresaliente, más que nada porque no habían hecho los ejercicios prácticos y se esperaban estar suspendidas, y, en cambio, personas que habían hecho un examen brillante, un examen completo, que esperaban tener buena nota, les han suspendido? (*Se sent una veu que diu: «¡Vaya!»*)

O esta es más interesante, *conseller*. ¿Qué le parece que haya testimonios de personas que formaban parte de los tribunales que aseguran –y leo entrecomillado, porque está grabado– tener órdenes desde *conselleria* de llevar a cabo reducciones en notas para cubrir número de aprobados recomendado, ante la falta de tiempo para corregir (*se sent una veu que diu: «¡Vaya, vaya!»*) y publicar notas? ¿Quién dio esas órdenes, *conseller*?

También existen grabaciones... No me diga que no, porque todo esto (*inintel·ligible*) ... tribunal, y usted sabe que es así, *conseller*. Existen grabaciones de esos tribunales diciendo a los opositores que sus exámenes estaban muy bien, pero que tenían la obligación de suspender, porque así se les había impuesto. ¿Por qué iban a mentir esas personas, *conseller*; por qué iban a mentir los miembros de un tribunal? Es que no tiene ningún sentido.

Es que hay hasta filtraciones de los exámenes. Personas que llevaron esos ejercicios prácticos a sus academias para que se los contestaran. Nosotros tenemos esos exámenes originales, cuando el original de una oposición no puede salir del aula, a no ser, evidentemente, como es el caso, que haya habido filtraciones, *conseller*. Esto es muy grave.

Me hubiera encantado que estuviera, en esta ocasión, la señora Oltra para poderle preguntar si todo esto, si estas irregularidades para dar oposiciones a sus amigos le parece ético y estético, la verdad.

Pero, bueno, mire, *conseller*, usted viene dando lecciones de honorabilidad y de ética a lo largo de toda la legislatura; creo que ha sido su santo y seña. Y yo le pediría que cambiara de actitud porque, de verdad, creo que roza el ridículo. La persona que ha intentado inculcar la ideología de Compromís en las aulas, saltándose la Constitución, el Estatuto de autonomía, leyes orgánicas, leyes autonómicas, la persona que ha dejado la gestión en un cuarto plano, que ha abdicado en los alcaldes para no trabajar, la persona que ha consentido que se den ayudas a los suyos para favorecerles, ahora también sabemos que es la persona que ha manipulado oposiciones para enchufar a sus amiguitos, *conseller*.

Mire, y ahora le toca su turno. De verdad, diga lo que quiera, yo estoy curada de espantos. Pero recuerde que, frente a sus respuestas vacías, yo le traigo pruebas que evidencian que las oposiciones han sido manipuladas, que han sido irregulares y, por eso, las personas han tenido que llevarle a usted a los tribunales. Así que le pediría que no diera tantas lecciones porque le han pillado con el carrito del helado, *conseller*.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Vosté, com és habitual, senyora Gascó, arriba aquí i, de cada tres paraules, quatre són mentida. I és habitual perquè és l'única cosa que sap fer. Resulta que supose que deu estar acostumada a donar lliçons d'honorabilitat des d'un lloc de contractació, com va ser el de CIEGSA, en què vosté estava de zombi, per exemple, (*aplaudiments i veus*) o les altres qüestions que ha anat fent vosté cada dia.

Mire, sap què passa? Que per a donar lliçons d'honorabilitat, vosté no té res, no pot vindre a dir res, perquè l'únic que fa és mentir, mentir i mentir. Ho ha dit en moltes ocasions aquí i jo crec que és una falta de respecte als valencians i les valencianes el que vosté fa, cada vegada ve aquí, quan mentix deliberadament i acusa de qüestions totalment falses.

Mire, vosté diu que hem estat manipulant, donant ordres fins i tot als tribunals perquè suspengueren moltíssima gent perquè només aprovaren aquells (*veus*) que podien traure plaça. (*Veus*) Deixe'm parlar i no siga tan mal educada com sol ser habitualment. (*Veus*) Mire, resulta que...

El senyor president:

Senyories.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...I ací vinc jo amb dades. Vosté parla de mentides, jo li done dades. (*Veus*) Vosté diu que hem donat instruccions per a suspendre gent. Sap què passa? Que hi havia 3.000 places i van aprovar 5.400 persones. Quines instruccions se van donar? Xifres, 3.000 places, van aprovar més de 5.400 persones. Ninguna ordre per a suspendre ningú. No diga mentides perquè les xifres responen a les seues mentides.

No només això, sinó que hi ha hagut un 21% de persones que han aprovat l'oposició. Sap quanta gent ha aprovat a Madrid, que governa el Partit Popular? Un 9%, un 9%. Quanta gent a Múrcia? Un 9%, també governa el Partit Popular.

Jo no sé què estaven acostumats vostés a fer, però, sense dubte, que una persona que va ser directora general pose en qüestió els tribunals, mentisca deliberadament cada vegada que parla, diga xifres que són falses, acuse els tribunals de treballar contra la veritat i no complint les ordres que els toca, segons la normativa bàsica estatal, que diga, com ha dit vosté en públic, que els tribunals els ha fet la conselleria per a implantar no sé quina ideologia...

Vosté falta a la veritat i falta al respecte dels valencians i les valencianes i ho sap perfectament, perquè va ser directora

general, perquè sap, perfectament, com es constituïxen els tribunals i és d'acord amb la normativa bàsica. És una normativa estatal la que determina la composició dels tribunals i és eixa la que s'aplica. I, per tant, vosté torna a mentir deliberadament, igual que ho ha fet en públic quan ha dit també que resulta que, segons vosté, hi havia un programari per a baixar les notes perquè els tribunals no pogueren aprovar ningú. 5.400 persones aprovades per a 3.000 places. Quin programari?

Hi havia fulls de càlcul, clar que sí, perquè no estem en la prehistòria ni en l'edat de pedra. Perquè algú, per a calcular mitjanes, haurà de calcular també quines són les mitjanes de cadascuna de les proves que s'han puntuat.

I, mire, acabe només dient-li això. Jo entenc que li faça a vosté vergonya poder fer balanç de les oposicions que vostés van convocar. Eixa és la diferència entre vostés i nosaltres: oposicions per a tots, mèrit, igualtat i capacitat; per a *enxufisme*, les seues contractacions. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem amb la següent pregunta que formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó a l'honorable conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

La senyora Gascó Enríquez:

Conseller, insúlteme... Conseller –¿se me escucha?–, insúlteme lo que quiera, le aseguro que no voy a dejar de denunciar sus irregularidades absolutamente todos los días. No me voy a achantar ni un poquito, ya se lo puedo garantizar. (*Soroll de papers*)

Las mentiras, cuando es un tema que está totalmente judicializado y son pruebas contra usted... Yo no tengo ningún procedimiento jurídico, usted tiene varios y cuarenta sentencias contrarias, *conseller*; no está para dar lecciones de ética ni de mentiras, créame.

Y ahora le voy a hablar de otra de las chapuzas que usted ha cometido con el tema de los interinos –porque usted parece que tiene fijación con el tema de los interinos– que acaban de vivir una situación lamentable, una situación alarmante, porque han estado más de tres meses sin cobrar.

Y aquí me gustaría, como usted es muy aficionado a poner el ventilador, me gustaría señalar una cuestión que me parece muy importante, y es que personas que han estado más de once años siendo interinas nos han asegurado que estar tres meses sin sueldo, es decir, más de noventa días sin cobrar, es algo que no les había pasado nunca, *conseller*, oiga bien, nunca. Y esto creo que es muy importante.

Y por eso le pregunto, en nombre de esas personas afectadas –a las que tampoco ha querido recibir–, ¿qué se va a hacer, desde el Consell, para que los impagos de las nóminas del profesorado interino no se vuelvan a repetir? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Continua vosté en la seua línia habitual, però, bé, nosaltres contestarem les seues preguntes. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Mire, resulta que, efectivament, efectivament, hi ha hagut persones que no han cobrat la nòmina en el mateix mes en què han treballat, sí; tants mesos com vosté diu no. Però persones que no han cobrat la nòmina en el mes en què han treballat, és veritat, ha passat. I, per tant, això s'ha de millorar, s'ha de millorar i s'ha de gestionar i hi han d'haver millores perquè això no passe així.

Ara bé, també li vaig a dir a vosté com ha funcionat el procediment i com ha millorat des que estem nosaltres al govern, entre altres qüestions perquè ens vam posar des del primer dia... Perquè no és nou. Per això em fa gràcia eixe cinisme que vosté posa en bandera, perquè pareix que ara passe de tot, quan amb vostés era habitual que passara això en l'administració de La Generalitat quan governaven vostés.

En el mes de setembre es van fer altes per 31.000 altes de nòmina, 31.000 altes de nòmina, gràcies al treball incansable de la gent que està treballant en nòmines, gràcies a uns treballadors públics que se deixen la pell perquè, realment, els altres treballadors públics puguen cobrar.

I, mire, si haguérem continuat fent exactament el que vostés feien, el mateix procediment, amb el mateix personal i les mateixes mecàniques, s'hagueren quedat sense cobrar cinc mil persones, cinc mil persones s'hagueren quedat sense cobrar; ara n'ha sigut algun centenar. (*Veus*) Sí, amb que mentre que n'hi ha ja un, s'haurà de millorar, però no és el mateix cinc mil que algun centenar.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Diputada Beatriz Gascó.